

[Fiskeriministeren.]

lov, som vi kalder den — til vedtagelse i dette høje ting.

Lovforslaget er i den foreliggende form enstemmig vedtaget i det andet høje ting. Ved forslaget er ligningslovens bestemmelser med enkelte ændringer foreslået forlænget for skatteåret 1952—53.

Der er ved lovforslaget dels foreslået enkelte ændringer i bestemmelserne i ligningsloven, dels en ændring i reglen i statsskatte-lovens § 6, stk. 1 c), om fradrag for forsikringsudgifter. Under behandlingen i det andet høje ting er der derudover indsat en ny bestemmelse i forslaget — § 7 — om det såkaldte lønmodtagerfradrag.

I lighed med tidligere er der foreslået visse forhøjelser i maksimalindkomstbeløb og nedslagsbeløb for rentemodtagere, kronisk syge og personer over 65 år for såvidt muligt at undgå de skattestigninger, der ville følge af stigningerne i rentebeløbene. Således som satsene er udformet, skulle der ikke blive tale om skattestigninger.

Ved lovforslagets § 4 er der foreslået en ændring i lovens § 17, stk. 1 a). Efter den nævnte lovbestemmelse ansættes hjemmевærende børn, derunder stedbørn, adoptivbørn og plejebørn, selvstændig til skat, såfremt de ved skatteårets begyndelse er fyldt 16 år. Bestemmelsen er foreslået ændret til: „ved begyndelsen af det kalenderår, i hvilket skatten ansættes, er fyldt 16 år“.

Ved denne ændring tilvejrbringes der overensstemmelse mellem reglerne i § 17, stk. 1 a), og reglerne i lovens § 4, stk. 2, om børnefradrag.

Ved lovforslagets § 6 er overgrænsen for fradraget for forsikringsudgifter foreslået forhøjet fra 400 kr. til 600 kr. Dette forslag betegner en foreløbig løsning af spørgsmålet om dette fradrag, der, som det vil erindres, også blev drøftet her i det høje ting under behandlingen af ligningsloven i fjor. Spørgsmålet må formentlig finde sin endelige løsning under en samlet behandling af alle de problemer, som foreligger med hensyn til den skattemæssige behandling af forsikringer, og som skattelovskommissionen har behandlet meget indgående.

Lovforslagets § 7 er som nævnt indsat i forslaget under behandlingen i folketinget. Den går ud på, at der indrømmes lønmodtagere adgang til et fast fradrag på 300 kr., dog højst 10 pct. af lønindtægten. Hensigten hermed har været at forenkle ligningsarbejdet, der nu bebyrdes i uforholdsmæssigt omfang med behandlingen af en række krav om fradrag for udgifter i anledning af smudsigt arbejde, overarbejde, natarbejde

o. s. v. Fradraget indrømmes ikke for specielle honorarer, der ydes udenfor et egentligt tjenesteforhold.

Endelig skal jeg nævne, at der under behandlingen i det andet høje ting er foreslået den lille ændring i områdeinddelingen, at Store Magleby kommune får skattefri fradrag som hovedstadsområdet under hensyn til kommunens beliggenhed mellem Taarnby og Dragør kommuner, der begge har højeste fradragssatser.

De foreslåede ændringer i ligningsloven vil medføre et vist provenutab for staten. Spørgsmålet om en eventuel kompensation herfor må overvejes i forbindelse med den kommende behandling af udskrivningsloven og andre skattelovsproblemer senere på rigsdagsamlingen og naturligvis i lyset af den til den tid foreliggende økonomiske situation.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til hurtigt og velvillig behandling i dette høje ting.

Alfred Kristensen: Lov nr. 149 af 10. april 1922 om indkomst- og formueskat til staten er vistnok den lov, som oftest bliver ændret og får tilføjelser her i rigsdagen. Det er nu i en lang årrække blevet praksis, at vi har to årlige ændringer, nemlig en ligningslov og en lov, som man kalder udskrivningsloven, hvor man foretager de småændringer, til tider noget større ændringer, som der har kunnet opnås en vis enighed om eller et flertal for. De ændringer, der er foreslået i år, er forsåvidt ikke opsigtsvækkende, idet nogle af dem kunne forudses allerede efter ligningslovens behandling her i lands-tinget for et år siden. Det mest opsigtsvækkende for de mennesker i vort land, der beskæftiger sig med skattevæsen, er dette, at der under behandlingen i folketinget og forud for behandlingen og i pressens omtale af sagen faktisk fra alle sider — i hvert fald af alle de politiske ordførere i folketinget — er udtalt et meget stærkt ønske om, at man nu gjorde alvor af at komme bort fra disse ændringer to gange årlig og få revideret selve grundloven, altså loven af 1922 om indkomst- og formueskat til staten, og finde frem til regler, som kan danne et fast grundlag for udskrivningen. Jeg ville jo tro, at disse opfordringer, når de er så enstemmige, må gøre et betydeligt indtryk også på den nu siddende regering, så man kan vel forvente, at man i det kommende år vil få et eller andet udslag deraf at se fra regeringens side.

Sagen er nemlig den, at det her foreliggende forslag til ligningslov angår meget omfattende og betydningsfulde spørgsmål,